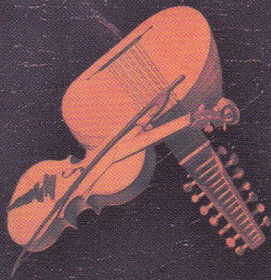

танбурашки оркестар

Панука

Сувенир

ФЕСТИВАЛ МУЗИЧКОГ И ФОЛКЛОРНОГ
СТВАРАЛАШТВА ДЕЦЕ СРБИЈЕ
ИВАЊСКО ЦВЕЋЕ

ДОЛОВО, ЈУНИ 2004

У склопу Манифестације Фестивала музичког и фолклорног стваралаштва деце Србије „ИВАЊСКО ЦВЕЋЕ” Долово 2004, КУД *Аксентије Максимовић* из Долова издаје CD „Сувенир” тамбурашког оркестра *Панука*, као плод дугогодишње, успешне сарадње.

У циљу неговања и очувања народног стваралаштва као националног идентитета и трајне вредности, подстицања уметничко креативних способности код деце и омладине, жеља нам је да путем пригодних издања, публикација, семинара и креативних радионица помогнемо просветним радницима и стручно педагошким руководиоцима у Културно-уметничким друштвима и музичким саставима.

Трајно смо заинтересовани да се културолошка функција школе и рад са младима остварује успешно и садржајно. Намера нам је да издавањем оваквог CD-а посепшимо рад са младима на пољу народног стваралаштва као незаобилазном сегменту културне баштине.

CD „Сувенир” је добар пример деметрополитације културе. Жеља и намера нам је била да се културна збивања помере из великих центара у мање средине и тако приближе малом човеку.

Велико хвала уметницима на овом дару.

Жељко Ивковић

Долово

У сред јужнобанатске равнице североисточно од Панчева, асфалтним путем наилазите на Долово. Село које лежи на седам брежуљака, са три цркве које се гордо уздижу у висине плаветнила неба, које као анђели чувари чувају мештане мешовите националности. У долини између правилно распоређених цркава извире природно чиста вода.

Село је изграђено на платоу лесне заравни, која је рашчлањена на више долина-долова, и даје изглед као да се налази на заравњеним брежуљцима, чиме се издваја по свом спољњем изгледу од осталих села равног Баната, што га чини посебно интересантним. На самом уласку у село са десне стране још век расту и развијају се три бела јасена, старости преко 300 година. У селу и око села налази се доста споменика из ближе и даље прошлости. Од настанка па до данас више пута је мењало име. Долово је вероватно добило име по долинама и удолицама на којима се налази. Најстарији назив села је *Долови* записан у Пећком катастригу 1660. године.

Прилагођено оваквом географском положају, Долово, срасло са његовом природом и обникло питомином панонског поднебља, живи живот достојан банатске идиле.

Оркестар ПАНУКА

Основан је 2000. године од бивших чланова тамбурашког оркестра „Жисел” и „Великог тамбурашког оркестра Радио Панчева”

Панука је назив Панчева из римског доба. Оркестар чине шесторица чланова:

Влада Страјин - *прим*,
Жељко Радочај - *А-бас прим*,
Драган Живановић - *А-бас прим*,
Александар Ђурин - *чело*,
Миливој Живанов - *контра*,
Саша Ивковић - *бас*

Оркестар је наступао на бројним смо-
грама и фестивалима и ТВ емисијама
(„У Новом Саду”, „Златне жице тамбурице”
и др.) Награђивани су на фестивалима: У
Старчеву, Меморијалу Јанике Балаша, Ђери
(Мађарска), Бањалуци, Бегечу, Руми и др. На репертоару оркестар има дела изворног
војвођанског фолклора, компоноване композиције за тамбуре, староградске и песме
забавне музике. Посебно негују дела Панчевачких композитора тамбурашке музике:
Максе Попова, Петра Павлова и других.

Жељко Радочај – *А-бас прим* - самостални предузетник,
рођен је 1959. год. у Старчеву. Музиком се бави од основне
школе (виолина), а тамбуру свира од 1980. године. Свирао је
у многим ансамблима и КУД-има. Оснивач је тамбурашког
оркестра „Жисел” из Омољнице. Иницијатор је и вођа орке-
стра „Панука”.

Миливој Живанов - *контра* - рођен је 1955 год. у Пан-
чеву. Свира тамбуре (контру и Е-бас прим) од оснивања
„Великог тамбурашког оркестра Радио Панчева” 1990. год.
Члан је оркестра „Пануке” од оснивања.

Драган Живановић-Зира - *А-бас прим* - рођен је у Омо-
љници 1955. год. Музиком се бави од основне школе. Тамбуру
свира од 1988. год. у ансамблу „Жисел”. Свирао је неколико
година у „Великом Тамбурашком оркестру Радио Панчева”.
У оркестру „Панука” је од оснивања.

Александар Ђурин - *чело* - рођен
је у 1966. у Панчеву. Завршио нижу музичку школу, одсек
кларинет и гитара. Тамбуру свира (Бас прим и чело) од 1993.
год. у „Великом Тамбурашком оркестру Радио Панчево”. У
оркестру „Панука” је челиста од оснивања.

Саша Ивковић – *бас* - рођен је 1966. у Панчеву. Завршио нижу
музичку школу одсек гитара. У Великом тамбурашком оркестру
„Радио Панчево” свира од 1990. год. (Е-бас прим, чело и бас). У
оркестру „Панука” је од оснивања и свира бас.

Влада Страјин – *прим* - рођен 1966. год у Ста-
рој Пазови. Прим свира од девете године. Свирао
је у многим КУД-има а тренутно свира у Великом
градском тамбурашком оркестру у Руми. Учесник је многих тамбура-
шких фестивала у земљи и иностранству и чест гост многобројних
телевизијских емисија. У оркестру „Панука” је примаш од оснивања.

Слободанка-Данка Стојиљковић - *гост на овом издању* - Рођена
у Алибунару 1969. године. Први наступ са десет година у дечијој
емисији РТВ Нови Сад „Музички тобоган”.
Од 1982. год. члан КУД-а „Абрашевић” Панчево.
Од 1990. у Ансамблу „Коло” - тугиста, играч и солиста певач до
1994. год.
1991. положила аудицију за радио певача.
1992. снимила први трајни снимак за Радио Београд уз пратњу
Омладинског оркестра РТС под управом Жарка Милановића.

1993. почиње saradњу sa Великим народним оркестром, под управом Љубише Павковића, Народним ансамблом под управом Бранимира Ђокића и Тамбурашким оркестром Новог Сада под управом Сладић Цвете – Чиче.

Има велики број јавних наступа, хуманитарних концерата и музичких ТВ емисија. Носилац је награде за интерпретацију на фестивалима народне и градске песме у Бањалуци, фестивал „Златна тамбурица”, фестивалу Драгише Недовића–Кладњевца, Београдско пролеће, Месам и др.

Чувар је народног блага и музичке традиције нашег народа.

Петар Павлов - наставник музике у пензији - Рођен 1939. у Панчеву. Музички педагог, композитор, аранжер, музички критичар, организатор музичког живота. Од 1968. год. живи и ради у Панчеву, као наставник и директор у ОШ „Ђура Јакшић”. Први тамбурашки оркестар основао је у Долову. У Панчеву оснива „Банатске кицоше”, у Ковину „Ковинске Бећаре”. Водио је и хор „Јован Банду”, КУД „Абрашевић”, те сарађивао са тамбурашима у Старчеву, Омољци и др.

Као композитор и аранжер сценске музике урадио је музику за преко 40 позоришних представа, за потребе професионалних (Вршац, Ужице, Зрењанин и др.) и аматерских позоришта („Атеље младих” у Панчеву и Ковину).

Композиције за децу штампане су му у две збирке, извођене су и награђене на фестивалима, смотрема и другим музичким приредбама.

Пише и популарну музику у духу изворне народне музике („Стари Банат”), староградске („Прота Васа” и др.), хорске („Војвођанска руковет”) и инструменталне композиције за тамбуре („Вече на Тамишу”).

Идејни је вођа тамбурашког оркестра „Панука”. Као дугогодишњи председник Културно Просветне Заједнице Општине Панчево присутан је и у другим уметничким културним и друштвеним збивањима у Панчеву и шире.

Дугогодишњи је сарадник у листу *Панчевац* као музички критичар и члан жирија на многобројним смотрема и фестивалима Јужног Баната.

О тамбурама

Тамбуре су – као већина инструмената са жицама у Европу дошле са Блиског истока. Као што се гитара одомаћила у Шпанији, тамбуре су прихваћене највише на Балкану.

Први подаци о групном свирању на тамбурама код нас датирају из друге половине XVIII века. Почетком XIX века почиње фабричка израда (дијагонске и хроматске двогласне тамбуре). Први оркестар основао је и водио Паја Коларић из Осјека („Мируј мируј срце моје”). У XIX веку Шид је био центар тамбурашке музике Војводине. Мита Орешковић је међу првима компоновао инструменталне композиције за тамбуре. У Србији је био познат Стипан Мукић. Иван Милетић и Драгутин Хруз компонују полке, валцере и друга дела а Васа Јовановић из Ковиља 20 година свира са својим тамбурашима по Европи. Он је компоновао преко 50 композиција за тамбуре („Марш народног фронта”). Ко данас не зна „Невен коло”, „Радничко коло”, „Жабалку”, и друге композиције Марка Нешића, који је имао три заната, и био полиглота (знао је чак и есперанто!). Он је оснивач првог радничког певачког друштва у Новом Саду.

Међу првим школованим композиторима, који су писали веће форме за тамбурашке оркестре, био је Куљанин Исидор Бајић („Све док је твог благог ока”, „По градини” и друге песме). Пера Илић из Сремских Карловаца 1897. реформише тамбуре – од двогласних прави трогласне (e,h,g), а затим и четворогласне такозвани *сремски штим*.

Ренесансу тамбуре и тамбурашке музике после II светског рата извршио је Сава Вукосављевић уз подршку Новосадског оркестра са Јаником Балашем на челу.

Од Панчеваца сигурно је највеће име у тамбурашкој музици Макса Попов („Дунда коло”, „У Банату жито више главе” и др.)

Петар Павлов

1. Широко је лице орово

Широко је лице орово,
Најлепше је село Долово,
Најлепши су момци Доловци
А најлепше секе Панчевке.

Народна песма

— Пева *Ћецо*

Пева пето на дуду јаловцу,
Донала се девојка удовцу.

Пева пето у шупи на греди,
Прошла цура па неће да гледи.

Комшинице у марами грожђе,
реци сестри да овуда прође
и за мене пође.

Народна песма

2. Мара има

Мара има, Мара има, чарне очи,
За твоје очи, Маро,
три момка погипе,
Наше се село Маро,
одједном прочуло.

Мара има, Мара има, русе косе,
За твоје косе, Маро,
три момка погипе,
Наше се село Маро,
одједном прочуло.

Мара има, Мара има, медна уста,
За твоја уста Маро,

три момка погипе,
Наше се село Маро,
одједном прочуло.

Народна песма

3. Сеферини

Узми Стану мили сине,
Стана има сеферине,
Стана носи око врата,
Четири ниске сува злата.

Теб' се мајко само чини,
Да су срећа сеферини,
Милија је мени моја Ката,
Моја Ката без дуката.

Светозар Манојловић

"Светозар Манојловић (1848-1909) гардиски мајор на двору Марије Терезије, писац и преводилац, један је од најпознатијих људи које је српској култури дало село Долово.

4. Девојачка кецеља

Девојачка кецеља,
Вреди триста сексера.
Ајде нек' иде,
Ланац и по ливаде.

Не буде ли доста то,
Даће бабо још и сто,
Ајде нек' иде,
Ланац и по ливаде.

Још се нисам ни напио,
Ланац и по потрошио,
Ајде нек' иде,
Ланац и по ливаде.

Народна песма

5. Не сади душо

Не сади душо, босиљак рани,
Већ ајде мени, прошли су дани.
Ајде грли, љуби, свога драгана,
Јеленче моје, `тицо лагана.
Чујеш ли мене, рођена Смиљо,
Санова мојих, златна везиљо.
Ајде грли, љуби, свога драгана,
Јеленче моје, `тицо лагана.

Народна песма

6. Ој месече, ти све знаш

Ој месече ти све знаш,
Ти се свуда утрпаш,
Гледао си кад ме љуби дика и ју ју,
Она мене, а ја њу.

Од поноћи до зоре,
Срце ми се разболе,
Кад загрли мене моја дика и ју ју,
Она мене, а ја њу.

Не треба ми вечера,
Вечераћу шећера,
Кад загрли мене моја дика и ју ју,
Она мене, а ја њу.

Народна песма

7. Не лудујте момци

Не лудујте момци,
нит `се рано жените.
Жени треба сваки дан,
био раден ил` свечан.

Руменила белила,
за обрве вранила.
Па када се набели,
ђаволи је однели.

Не лудујте девојке,
нит се рано удајте.
Мужу треба сваки дан,
био раден ил` свечан.

Мужу треба сваки дан,
литра вина и дуван.
Па када се напије,
`оће жену да бије.

Муж потегне песницу,
а женица преслицу.
Па када се избију,
још се слађе милују.

Народна песма

Песму сачувао од заборава управитељ школе у Долову господин Коста Ивачковић (чи-ка Коста). Певао је као своју омиљену песму.

8. Целе ноћи ладовина

Целе ноћи `ладовина,
моје злато спава.

По јастуку руке шири,
свога драгог сања...

Дођи драги утеши ме,
полудећу сама.

Народна песма

9. У Банату жито више главе

У банату жито више главе,
Под њем драги крије очи плаве,
Аој драги плава зоро моја,
Зашто нећеш да ја будем твоја.

Таласа се море зрелог жита,
А мој драги за мене не пита,
Нашао је себи цуру другу,
У мом срцу оставио тугу.

Банатска равница као море,
Од љубави срце ми изгоре,
Сузама ћу класје да оросим,
Љубав драгог ја нећу да просим.

Народна песма

10. Лето ти је рано уранили

Лепо ти је рано уранити,
У празорје кад славуји поје.

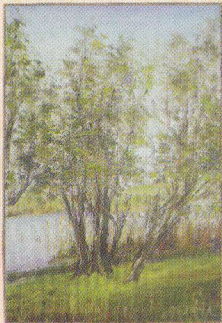
Славуј кличе, ајд на воду милче,
Ил' на воду или на ливаду.

На ливади лепа Пава спава,
Ја је будим, међу очи љубим.

Народна песма

11. Молитва

Ти видиш тугу моју,
Правечни Боже мој,
Разблажи срце моје,
Олакшај бољ у њој.
Што данас твоја силна

Раставит рука нас,
Саставит опет може,
У срећни за нас час.
Услиши Боже свети,
Очајни певца глас.
Што смерно тебе моли,
Помилуј двоје нас.
А онда о Пресветли,
Закрыли Ленку ти,
Помози, Отац ти си,
а деца твоја ми.

Прота Васа Живковић

12. Протја Васа

Из прошлог живота
и данас до нас,
Кроз стихове стиже
прота Васе глас.

Тамбуре у руке,
узмемо и ноте,
И певамо песме
панчевачког проте.

Тај је прота на свом лицу,
Имо једну благу сенку,
Волео је једног Бога,
И волео једну Ленку.

Бог би дао, црква не да,
Па настаде песма та:
А кад тебе љубит не смем,
Другу љубит нећу ја.

У бури живота,
он је роду свом,
Рекао лепота,
нек вам буде дом.

Зато свуда стиже
даром духа свог,
Час песми је ближе,
час му ближи Бог.

А у ноћи у самоћи
расте сенка нема спаса,
У Вршцу се уда Ленка,
коју венча прота Васа.

Бог би дао, црква не да,
Па настаде песма та:
А кад тебе љубит не смем,
Другу љубит нећу ја.

Милош Николић

13. Тамиш тече крај Панчева

Поред реке град је стари,
Памти шта је некад било,
Памти да се у пивари,
вајфертово пило пиво.

А у бирту у Европи,
сакупљали се све бећари,
ту се многа чаша попи,
а за кућу слабо мари.

А тамиш тече крај Панчева,
Кошава му песме пева,
На ушћу река уз таласе,
Куле светле па се гасе.

Панчевачко пристаниште,
Крај црвеног магацина,
Памти коње који њиште,
дередије пуне вина.

Бела лађа памти феште,
Писма која дагој шаљем,
Тај вандрокаш што до Пеште,
стизао је па и даље.

Батманово купатило,
А на фросу трамболина,
Мангупа је пуно било,
И по нека цура фина.

Спомињући гимназију,
Сећања навиру сама,
Успомене што се крију,
међ Тамишким обалама.

Сава Михајловић

14. Стари Банат

Стари банат нестаје к'о јесење руже
Фармерке нас стиснуле, а гаће све уже.

Нема витких чеца, фијакера, све је ко у граду
Нема, четр' коња дебела, лала вози ладу.

Крофне су се смањиле, а и штрудле с маком,
Дудови су нестали и гуске сокаком.

Нема, ајд' на рogaљ момци, цуре да се веселимо,
Нема, терај кера уз тамбуре, пред ТВ седимо.

Осмо чудо настало, на овоме свету,
Банаћанке почеле да држе дијету.

Нема, алај волем моју сосу дебелу па малу,
Дал' је био бољи Банат стари непитајте лалу.

Петар Павлов

15. Веселјаци

Ко међ нама жена није,
Већи у друштву соко сив,
Тај нек чашу увис вије,
И до капи све испије,
Ма не усто сместа жив.

За мало нам живот траје,
Док трепнемо нема нас,
У весељу радос сва је,
Ко је вес'о свуда пристаје,
Том не седи брзо влас.

Прота Васа Живковић

16. Бербери су први људи

Бербери су први људи, то је стара ствар,
Бербер немож' свако бити зато треба дар.

Заман глумац и глумица улогу штудира,
Неможе је представљати док се не фризира.

Министар је моћан силан, шалити се није
Берберин га за нос вуче, то јест кад га брије.

Коста Трифковић

* На текст Косте Трифковића а за потребе Српског народног позоришта у Новом Саду музику написао Доловац, Аксентије Максимовић, први српски позоришни композитор и музички педагог. Данас школа у Долову носи његово име.

17. Слава, слава Србину

Слава, слава, слава Србину!
Оро кличе са висине,
Глас се чује из дубине,
Ми бригете сиви тићу,
Ми смо с'тобом Светозаре Милетићу.
Кад извесни шалај куцне час,
Зови само, ево нас.

Слава, слава, слава Србину!
Петсто лета већ је прошло,
Како србин робује,
Ми бригете сиви тићу,
Ми смо с'тобом Светозаре Милетићу.
Кад извесни шалај куцне час,
Зови само, ево нас.

Слава, слава, слава Србину!
Светозаре српски сине,
ти си дика Војводине,
Ми бригете сиви тићу,
Ми смо с'тобом Светозаре Милетићу.
Кад извесни шалај куцне час,
Зови само, ево нас.

Прота Васа Живковић

18. Вече на Жамници

музика Петар Павлов

1. Широко је лишће орово - народна, обрада Петар Павлов
- Пева пето - народна, аранжман Петар Павлов
2. Мара има - народна, аранжман Петар Павлов
3. Сеферини - текст Светозар Манојловић, аранжман Петар Павлов
4. Девојачка кецеља - народна, аранжман Петар Павлов
5. Не сади душо - народна, аранжман Петар Павлов
6. Ој месече, ти све знаш - народна, аранжман Петар Павлов
7. Не лудујте момци - народна, аранжман Петар Павлов
8. Целе ноћи ладовина - народна, аранжман Петар Павлов
9. У Банату жито више главе - музика Макса Попов
10. Леппо ти је рано уранити - народна, аранжман Петар Павлов
11. Молитва - текст прота Васа Живковић, музика Петар Павлов
12. Прота Васа - текст Милош Николић, музика Петар Павлов
13. Тамиш тече крај Панчева - текст Сава Михајловић, музика Петар Павлов
14. Стари Банат - текст и музика Петар Павлов
15. Веселјаци - текст прота Васа Живковић, музика Никола Ђуровић
16. Бербери су први људи - текст Коста Трифковић, музика Аксентије Максимовић
17. Слава, слава Србину - текст Прота Васа Живковић, музика Јосип Це
18. Вече на Тамишу - музика Петар Павлов

**На насловној страни и полеђини омота коришћени су мотиви са три слике једног од највећих барокних сликара, Микеланђела Меризија званог Караваџо. То су слике: Победоносни купидон (1602-1603), Исакова жртва (1603) и Корна са воћем (1598-1599).*

**У књижици су коришћене слике настале у последњих неколико година у оквиру ликовне колоније фестивала ИВАЊСКО ПРОЛЕЋЕ у Долову.*

Музички уредник: Петар Павлов
 Продукција: Жељко Ивковић
 Копродукција: Мирча Брзован
 Сниматељ: Сениша Кокић

Дизајн и реализација издања: Владимир Џамић

Издавач: КУД Аксентије Максимовић, Долово, ул. Аксентија Максимовића бр. 1
 26227 Долово; П-фах бр. 5

Штампа: Артпринт, Школска 5, Нови Сад

Контакт тел: 063 892 37 75, ivkovicz@ptt.yu, сувенир@ptt.yu

Матџурашки оркестар
Панџка

Сувенир

1. Широко је лишће орово.....
- Пева ђето..... 2.26
2. Мара ипа..... 2.38
3. Сесеркани..... 1.28
4. Зедојачка кецела..... 1.43
5. Не сади душо..... 3.59
6. Ој месече, ти све знаш..... 1.43
7. Не пудујте потци..... 3.04
8. Целе ноћи ладовна..... 4.13
9. У Ванатиџ жито више љаве..... 3.10
10. Лето ти је рано уранило..... 2.18
11. Молитва..... 2.28
12. Кројта Васа..... 3.50
13. Памшиш тече крај Панчева..... 4.21
14. Стари Ванати..... 3.51
15. Веселаци..... 1.53
16. Вердери су ђрви људи..... 1.13
17. Слава, слава Срџану..... 1.57
18. Вече на Памшицу..... 5.27

play time: 52,18

Музички уредник:

Петар Павлов

Продукција:

Њелко Њиковић

Копродукција:

Мириа Брзован

Сниматељ:

Синиша Кокетић

Уздајни и реализација издања:

Владимир Цанатић

Штампа:

Артџипринт, Нови Сад

Издавач:

КЦ2 Аксентијаје Максимовић

ул. Аксентијаје Максимовића бр. 1,

26227 Золото, П-српак: 5

Контакат:

063 892 37 75

suvenir@ptt.yu, ivkovicz@ptt.yu

